

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
Oddělení silničního hospodářství

Dle rozdělovníku

Datum	Oprávněná úřední osoba	Číslo jednací	Spisová značka
18. října 2022	Mgr. Petra Šohajková	KUZL 87396/2022	KUSP 31856/2022 DOP/PŠ

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako odvolací správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle § 40 odst. 1 a § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a dále podle ustanovení § 10, § 11 odst. 1 písm. b), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě odvolání **města Kroměříž IČO: 00287351, Velké náměstí 115, 767 01 Kroměříž**, rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odboru občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán“) ze dne 7. 3. 2022, č.j. MeUKM /019589/2022, sp.zn. MeUKM/073342/2021/13, kterým bylo podle § 37a zákona o pozemních komunikacích rozhodnuto o zrušení železničního přejezdu „P7314, evidenční km 6,180 trati Kroměříž - Zborovice“ s vedením jiné vhodné trasy k přístupu k nemovitostem po místní komunikaci v obci Drahlov, silnici III/43220 Drahlov – Jarohněvice, přes železniční přejezd P 7313, silnici II/432 mezi obcemi Jarohněvice – Šelešovice, účelové komunikaci na pozemcích p.č. 757 k.ú. Jarohněvice a p. č. 319/2, 337/6 a 319/1 k.ú. Drahlov, v celkové délce 2,70 km, a rozhodl takto:

- I. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odboru občansko-správních agend, vydané dne 7. 3. 2022 pod č.j.: MeUKM/019589/2022 sp.zn.: MeUKM/073342/2021/13

m ě n í

- a) tak, že se ve výroku I. text na str. 1 tohoto rozhodnutí ve znění

„Vydává dle § 67 odst. 1 správního řádu a § 37a zákona o pozemních komunikacích rozhodnutí o zrušení železničního přejezdu P7314, evidenční km 6,180 trati Kroměříž – Zborovice s vedením jiné vhodné trasy k přístupu k nemovitostem po místní komunikaci v obci Drahlov, silnici III/43220 Drahlov – Jarohněvice, přes železniční přejezd P 7313, silnici II/432 mezi obcemi Jarohněvice – Šelešovice, účelové komunikaci a pozemcích p.č. 757 k.ú. Jarohněvice a p.č. 319/2, 337/6, 319/1 k.ú. Drahlov, v celkové délce 2,70 km“

nahrazuje textem:

„Podle § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích se povoluje zrušení železničního přejezdu P7314, evidenční km 6,180 trati Kroměříž – Zborovice na pozemku parc. č. 322 v katastrálním území Drahlav u Jarohněvic křížícího veřejně přístupnou účelovou komunikaci na navazujících pozemcích parc. č. 318, 319/1 v témže katastrálním území“.

b) výroková část napadeného rozhodnutí se doplňuje o text:

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1

II. Ve zbytku se odvoláním napadené rozhodnutí podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1

Odůvodnění:

Výše uvedeným rozhodnutím správní orgán v řízení podle § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích rozhodl o zrušení železničního přejezdu „P7314, evidenční km 6,180 trati Kroměříž Zborovice“ s vedením jiné vhodné trasy k přístupu k nemovitostem po místní komunikaci v obci Drahlav, silnici III/43220 Drahlav – Jarohněvice, přes železniční přejezd P 7313, silnici II/432 mezi obcemi Jarohněvice – Šelešovice, účelové komunikaci na pozemcích p.č. 757 k.ú. Jarohněvice a p.č. 319/2, 337/6, 319/1 k.ú. Drahlav, v celkové délce 2,70 km.

Toto rozhodnutí bylo oznámeno všem účastníkům řízení, jejichž okruh je vymezen v § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích.

Proti shora zmíněnému rozhodnutí podalo město Kroměříž (dále jen „odvolatel“) dne 23. 3. 2022 odvolání, ve kterém vyslovilo s tímto rozhodnutím nesouhlas.

Železniční přejezd na uvedené účelové komunikaci je totiž využíván občany, motorovými vozidly, motocyklisty i cyklisty; zároveň je využíván k dopravní obsluze okolních pozemků. Bude-li to potřeba, tyto údaje mohou být na žádost správního orgánu potvrzeny vyjádřením osadního výboru místní části Drahlav.

Dále odvolatel namítl, že zrušením železničního přejezdu „P7314, evidenční km 6,180 trati Kroměříž Zborovice“ by mu byl znemožněn přístup a příjezd k mostu ev. č. M21, zejména k provádění stavební údržby, rekonstrukcí a oprav tohoto mostu, protože jediná příjezdová komunikace ve vlastnictví města Kroměříže je účelová komunikace na parc. č. 319/1 v katastrálním území Drahlav u Jarohněvic vedoucí právě od zmíněného železničního přejezdu po most ev. č. M21, který spojuje obec Drahlav přes uvedený železniční přejezd se silnicí II/432 mezi Jarohněvicemi a Šelešovicemi a je součástí uvedené účelové komunikace.

Dle odvolatele právě tyto skutečnosti správní orgán nevzal dostatečně v úvahu při vydání napadeného rozhodnutí.

Navrhl proto, aby správní orgán v souladu s § 87 správního řádu rozhodnutí sám změnil a odvolání vyhověl, resp. aby tak následně učinil odvolací správní orgán.

Správní orgán přezkoumal shora uvedené odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti. Jelikož z těchto hledisek závady neshledal a neshledal ani důvody pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem odvolacímu orgánu. Učinil tak dopisem ze dne 13. 4. 2022 č.j.: MeUKM/032178/2022, doručeným odvolacímu orgánu dne 19. 4. 2022.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, z hlediska jeho souladu s právními předpisy, a v rozsahu námitek podaných odvolatelem, přičemž z předloženého spisu zjistil následující relevantní skutečnosti:

Řízení o povolení zrušení železničního přejezdu P7314 na účelové komunikaci – ostatní, evidenční km 6,180 na trati Kroměříž - Zborovice v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic bylo zahájeno 31. 8. 2021, kdy byla správnímu orgánu doručena žádost Správy železnic, státní organizace, Oblastní ředitelství Olomouc (dále též „žadatel“).

Podle této žádosti je železniční přejezd, který je předmětem shora uvedené žádosti, zabezpečen pouze dopravními značkami A32a – výstražný kříž pro železniční přejezd jednokolejný a P6 – stůj, dej přednost v jízdě, vpravo trati. Za účelem zvyšování bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích žadatel navrhl jeho zrušení, neboť k dopravní obslužnosti přilehlých nemovitostí lze využít jinou vhodnou trasu, která není delší než 5 km, a vede přes železniční přejezd P7313, evidenční km 5,816, který je zabezpečen PZS, tedy vyšším stupněm zabezpečení. Pokud bude žádosti vyhověno, bude přejezdová konstrukce se souhlasem drážního úřadu jako příslušného stavebního úřadu snesena s tím, že následně dojde na náklady žadatele k technické úpravě dotčené komunikace, včetně svislého dopravního značení.

S ohledem na to, že předložená žádost podle správního orgánu neposkytovala dostatečný podklad pro vydání rozhodnutí, dne 24. 11. 2021 správní orgán vyzval žadatele, aby nejpozději do 31. 12. 2021 doplnil způsob zabezpečení přejezdu P7313, přes který má být vedena objízdná trasa. Téhož dne správní orgán vydal usnesení, jímž předmětné správní řízení přerušil.

Žadatel reagoval na výzvu správního orgánu dopisem ze dne 6. 12. 2021, v němž uvedl, že železniční přejezd P7313, přes který má být vedena objízdná trasa, je zabezpečen světelným přejezdovým zabezpečovacím zařízením, kategorie zabezpečení je PZS 3SBI s úplnými závislostmi, bez závor, s pozitivním signálem, informace je předávána obsluhujícímu zaměstnanci.

Po obdržení výše uvedeného sdělení si správní orgán v souladu s § 37a odst. 3 zákona o pozemních komunikacích vyžádal dne 4. 1. 2022 závazná stanoviska od dotčených orgánů - od Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravního inspektorátu Kroměříž, k posouzení vhodnosti objízdné trasy a od Drážního úřadu, pracoviště Olomouc, k posouzení stupně zabezpečení železničního přejezdu P7313.

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát Kroměříž, v závazném stanovisku ze dne 5. 1. 2022, č.j. KRPZ-2507-2/ČJ-2022-150806, vyjádřilo souhlas s navrženým vedením objízdné trasy, neboť je splněna zákonná podmínka délky objízdné trasy do 5 km přes železniční přejezd s vyšším stupněm zabezpečení, přičemž je umožněna dopravní obslužností okolních pozemků u přejezdu P7314 navrženého ke zrušení.

Rovněž Drážní úřad, sekce infrastruktury, územní odbor Olomouc, vydal dne 6. 1. 2022 ve věci souhlasné závazné stanovisko pro účely řízení o zrušení železničního přejezdu P7314 v km 6,180 trati Kroměříž – Zborovice na pozemku p.č. 322, křížícího účelovou komunikaci na pozemcích p.č. 318 a 319/1, vše v katastrálním území Drahlov. Drážní úřad v tomto závazném stanovisku uvedl, že náhradní trasa po zrušení přejezdu je navržena přes přejezd P7313, který je v současné době zabezpečen dle ČSN 73 6380 Železniční přejezdy a přechody a ČSN 34 2650 ed.2 Železniční zabezpečovací zařízení – Přejezdová zabezpečovací zařízení přejezdovým zařízením světelným se dvěma výstražníky umístěnými na dvou stožárech výstražníků, tedy vyšší kategorií zabezpečení z hlediska zajištění bezpečnosti provozu dráhy a drážní dopravy a bezpečnosti účastníků provozu na pozemní komunikaci. Odstraněním přejezdu P7314 dojde i ke snížení hlukové zátěže, protože nebude dávana návěst „Pískej!“ během jízdy drážního vozidla. V současné době musí totiž osoba řídící drážní vozidlo před přejezdem označeným výstražným křížem dávat zvukové znamení (návěst „Pískej!“).

Po obdržení závazných stanovisek od dotčených orgánů správní orgán dne 18. 1. 2022 vyrozuměl účastníky řízení podle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích a dotčené orgány o zahájení řízení podle § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích ve věci zrušení přejezdu P7314, na účelové komunikaci, evidenční km 6,180 trati Kroměříž - Zborovice, v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic a současně nařídil podle § 49 odst. 1 správního řádu ústní jednání na den 15. 2. 2022. V závěru byli účastníci řízení poučeni o tom, že námítky proti zrušení železničního přejezdu, důkazy k jejich prokázání mohou uplatnit nejpozději při tomto jednání s tím, že k později uplatněným námitkám a důkazům se nepřihlíží. Současně je správní orgán vyrozuměl o tom, kde mohou nahlížet do podkladů pro vydání rozhodnutí.

S odkazem na výše uvedené proběhlo dne 15. 2. 2022 ústní jednání, kde vlastník komunikace (Městský úřad Kroměříž, odbor služeb jako správce komunikace) doložil vyjádření ze dne 4. 2. 2022, v němž uvedl, že nesouhlasí se zrušením přejezdu P7314 na účelové komunikaci, evidenční km 6,180 trati Kroměříž – Zborovice, v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic. Namítl, že železniční přejezd na uvedené účelové komunikaci je využíván občany, motorovými vozidly, motocyklisty i cyklisty a dopravní obsluhou obhospodařující okolní pozemky. Zejména společnost Lukrom plus, s.r.o. by zrušení předmětného železničního přejezdu zkomplikovalo a prodražilo obsluhu zemědělských pozemků. Následně poukázal na to, že na základě stavebního povolení ze dne 6. 8. 2018 byla provedena ještě v roce 2018 rozsáhlejší stavební údržba mostu ev. č. M21, který je v pasportu a v majetku města Kroměříž, a který spojuje obec Drahlov přes uvedený železniční přejezd se silnicí II/432 mezi Jarohněvicemi a Šešovicemi a je součástí uvedené účelové komunikace. Nakonec ve svém vyjádření vlastník komunikace zmínil, že velmi podstatná je také skutečnost, že případným zrušením železničního přejezdu by byl znemožněn městu Kroměříž přístup a příjezd k uvedenému mostu zejména k provádění stavební údržby, rekonstrukcí a oprav mostu, protože jediná příjezdová komunikace ve vlastnictví města Kroměříže je účelová komunikace na parc. č. 319/1 v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic vedoucí od zmíněného železničního přejezdu po most ev. č. M21. Všechny ostatní pozemky jsou soukromé, polní cesta za mostem směrem k silnici II/432 je v majetku Státního pozemkového úřadu (parc. č. 757 v katastrálním území Jarohněvice).

Rozhodnutí ve věci, proti kterému odvolatel podal odvolání, správní orgán vydal dne 7. 3. 2022 pod č.j. MeUKM/019589/2022.

Správní orgán seznámil s podaným odvoláním ostatní účastníky řízení a stanovil jim lhůtu k vyjádření se k tomuto odvolání.

Práva zakotveného v § 86 odst. 2 správního řádu využil žadatel, který v dopise ze dne 7. 4. 2022 upozornil na to, že účastníky řízení jsou vlastník komunikace, vlastník dráhy a obec, na jejímž území se přejezd nachází.

Podle jeho názoru je třeba zákonný termín „vlastník komunikace“ vykládat tak, že je jím subjekt, jenž vlastní komunikaci, na níž je přejezd situován. V tomto případě je vlastníkem komunikace, která je komunikací účelovou, žadatel, resp. Česká republika. O spoluvlastnictví této komunikace nelze dle žadatele vůbec uvažovat. Jedná se o polní cestu, která se ve svém průběhu nachází na pozemcích několika subjektů. V dotčeném místě, tj. v místě železničního přejezdu P7314, je vlastníkem pozemku, na němž se nachází přejezd, Česká republika s tím, že žadateli svědčí k této nemovitosti právo hospodaření s ní.

Odvolatelem navrhované provedení důkazu sdělením osadního výboru místní části Drahlov je pro účely tohoto správního řízení dle žadatele zcela bezpředmětné. Osadní výbor není účastníkem řízení, nadto taková aktivita není v jeho kompetenci (viz § 120 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů).

V dalším bodu svého vyjádření se žadatel zabýval otázkou vhodnosti objízdné trasy. Otázka vhodnosti objízdné trasy byla podle jeho názoru vyřešena ve prospěch zrušení přejezdu závazným stanoviskem Policie České republiky a otázka zákonného požadavku zabezpečení alternativního přejezdu na objízdné trase byla kladně vyřešena závazným stanoviskem Drážního úřadu. Zmínil, že oba citované dokumenty jsou obsaženy ve správním spise a poukázal na to, že obsahem závazného stanoviska je správní orgán vázán.

K zamezení přístupu odvolatele k mostu ev. č. M21 žadatel ve svém vyjádření uvedl, že pokud argumentuje odvolatel zamezením přístupu k mostu ev. č. M21 za účelem jeho oprav a údržby, potom vychází z nelogického předpokladu existence pouze jediného přístupu k němu, a to z místní části Drahlov přes rušený přejezd P7314. Přístup je však možný i z komunikace II/432. Argument absence vlastnického práva odvolatele k pozemkům, na nichž je situována přístupová cesta, je lichým tvrzením. Ani pozemek p. č. 322 v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic není ve vlastnictví odvolatele, přesto by zde byl z jeho subjektivního hlediska

schopen jej použít jako přístupovou cestu k dotčenému mostu. Je na odvolateli, aby sám našel a využil právní instituty, které mu pro jeho výše zmíněné potřeby ve vztahu k mostu ev. č. M21 nabízí právní řád České republiky. Nadto žadatel upozorňuje na to, že odvolatel je vlastníkem i pozemků p. č. 319/2 a p. č. 337/6 v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic. Pozemek p. č. 757 v katastrálním území Kroměříž (leží na něm přístupová účelová komunikace) je ve vlastnictví České republiky. Na všech těchto pozemcích se nachází veřejně přístupná účelová komunikace sloužící svému zákonnému poslání definovanému v § 7 zákona o pozemních komunikacích.

S ohledem na výše uvedenou argumentaci apeloval žadatel na správní orgán prvního stupně, aby upustil od využití institutu autoremedury, když výsledkem jeho aplikace by bylo pouze prodloužení řízení. S odkazem na uvedené argumenty pak navrhl, aby odvolací orgán shora uvedené odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Následně byl předmětný správní spis předán odvolacímu orgánu.

Posouzení věci odvolacím orgánem

Odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda se jedná o odvolání řádné, tzn. podané účastníkem řízení v zákonné lhůtě.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Z údajů o doručení napadeného rozhodnutí bylo odvolacím orgánem zjištěno, že odvolateli bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 8. 3. 2022. Vzhledem k tomu, že odvolatel podal odvolání proti tomuto rozhodnutí dne 22. 3. 2022 (uvedený dokument byl zaevidován dne 23. 3. 2022), shledal odvolací orgán, že předmětné odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě. Jedná se současně o přípustné odvolání, neboť bylo podáno účastníkem řízení, vůči němuž směřuje napadené rozhodnutí.

Odvolací orgán musí předeslat, že dne 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 403/2020 Sb., kterým se mj. měnil i zákon o pozemních komunikacích a některé související zákony.

Právní úprava rušení přejezdů je touto novelou v zákoně o pozemních komunikacích nově řešena v § 37a, kde je mimo jiné taxativně vymezen okruh účastníků řízení o zrušení přejezdu, a dále stanoveny podmínky pro povolení zrušení přejezdu.

Podle ustanovení § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace povolí příslušný silniční správní úřad zrušení přejezdu, pokud k přístupu k nemovitostem, k němuž je využívána pozemní komunikace, je možné využít jinou vhodnou trasu, která

- a) není delší o více než 5 km a
- b) nevede přes přejezd s nižším stupněm zabezpečení.

Podle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích účastníkem řízení o povolení zrušení přejezdu je vlastník pozemní komunikace, vlastník dráhy a obec, na jejímž území se rušený přejezd nachází.

Podle § 37 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích si silniční správní úřad před vydáním rozhodnutí vyžádá závazné stanovisko

- a) *Policie České republiky k posouzení vhodnosti trasy podle odstavce 1, jde-li o zrušení přejezdu na silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci, a*
- b) *drážního správního úřadu k posouzení stupně zabezpečení přejezdu, má-li trasa podle odstavce 1 vést přes přejezd.*

Podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad a působnost speciálního stavebního úřadu ve věcech místních komunikací.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, a musí konstatovat, že správní orgán předmětné rozhodnutí vydal v souladu s právními předpisy.

K vydání napadeného rozhodnutí byl správní orgán věcně příslušný, když z obsahu předloženého spisu bylo zjištěno, že předmětem tohoto řízení je železniční přejezd P7314 křížící veřejně přístupnou účelovou komunikaci, která se nachází na pozemcích parc. č. 318, 319/1, 337/6, 319/2 v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic a na pozemku parc. č. 757 v katastrálním území Jarohněvice.

Tím, že žádost, na jejímž podkladě bylo vydáno napadené rozhodnutí, podala Správa železnic, státní organizace (dále též „žadatel“), jako vlastník dráhy v tomto úseku, byl splněn i požadavek stanovený v § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, podle kterého je aktivně legitimovaný k podání žádosti o povolení zrušení přejezdu pouze vlastník dráhy nebo pozemní komunikace.

Správní orgán splnil i další zákonný požadavek, a to když shora uvedenou žádost projednal se všemi účastníky řízení, jejichž okruh je vymezen v § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích.

Pokud jde o samotný průběh řízení, správní orgán respektoval také povinnost, kterou mu ukládá § 37a odst. 3 shora citovaného zákona. Jakmile byla žádost úplná, vyžádal si od Drážního úřadu, pracoviště Olomouc, a od Krajského ředitelství policie Zlínského kraje závazná stanoviska. Drážní úřad zaslal své závazné stanovisko dne 4. 1. 2022, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje doručilo závazné stanovisko správnímu orgánu dne 5. 1. 2022.

K výše uvedenému odvolací orgán konstatuje, že silniční správní úřad je při svém rozhodování závaznými stanovisky dotčených orgánů vázán.

Odborná literatura k uvedené problematice doslova uvádí, že *silniční správní úřad nemá možnost volné úvahy a přejezd zrušit musí, jsou-li kumulativně splněny dvě stanovené podmínky – zaprvé přístup k nemovitostem, ke kterým je využívána pozemní komunikace, je zajištěn z jiné vhodné trasy, která netvoří objížďku o více než 5 km, a zadruhé, objížďka nevede přes jiný přejezd s nižším stupněm zabezpečení (například z přejezdu se závorami přes přejezd jen s výstražným světlem). K posouzení druhé z těchto podmínek vydává závazné stanovisko drážní úřad... Vhodnost nové trasy by přitom měla být posuzována zejména s ohledem na stavebně technický stav pozemní komunikace, po níž objížďka povede, a hustotu, intenzitu a kapacitu provozu, který se na ni převede v důsledku navrhovaného zrušení přejezdu (Komentář Zákon o pozemních komunikacích Košíárová, B., C.H. Beck, I. vydání, 2021).*

S odkazem na uvedené je zřejmé, že správní orgán má v rámci svého rozhodování o zrušení přejezdu stanoveny mantinely pro své rozhodování.

Vzhledem k tomu, že z výše zmíněných závazných stanovisek vyplývá, že jiná vhodná trasa, která vede po místní komunikaci v místní části Drahlov města Kroměříž, silnici III/43220 Drahlov – Jarohněvice, přes železniční přejezd P7313, silnici II/432 mezi obcemi Jarohněvice – Šelešovice, účelové komunikaci na pozemcích parc. č. 757 v katastrálním území Jarohněvice a parc. č. 319/2, 337/6 a 319/1 v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic, má délku 2,7 km, je tedy kratší než zákonem stanovených 5 km, a současně tato trasa povede přes železniční přejezd P7313, který je v současné době zabezpečen dle ČSN 73 6380 *Železniční přejezdy a přechody* a ČSN 34 2050 ed.2 *Železniční zabezpečovací zařízení – Přejezdová zabezpečovací zařízení* světelným přejezdovým zařízením se dvěma výstražníky umístěnými na dvou stožárech výstražníků, tedy vyšší kategorií zabezpečení z hlediska zajištění bezpečnosti provozu dráhy a drážní dopravy a bezpečnosti účastníků provozu na pozemní komunikaci, jsou z pohledu zákona naplněny obě podmínky stanovené v § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

Město Kroměříž se sice jako vlastník pozemní komunikace, a zároveň jako obec, na jejímž se nachází rušený přejezd, vyjádřilo k výše uvedené žádosti nesouhlasně, na rozdíl od dotčených orgánů se však jedná o stanovisko účastníka řízení. Nejde o stanovisko závazné, tudíž silniční správní úřad jej může překonat svou úvahou a zrušení přejezdu případně povolit i přes nesouhlas, což se v daném případě také stalo. S nesouhlasem města Kroměříž ze dne 4. 2. 2022, které bylo předloženo při ústním jednání konaném dne 15. 2. 2022, se správní orgán vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Učinil tak sice stroze, ale v zásadě přezkoumatelným způsobem. Podle jeho názoru jiná vhodná trasa navržená žadatelem vede vedle silnic II. a III. třídy po veřejně přístupné účelové komunikaci, která je z velké části v majetku města Kroměříž. To, že část této komunikace vede po pozemku parc. č. 757 v katastrálním území Jarohněvice, který je v majetku ČR – Státního pozemkového úřadu, je pro existenci veřejně přístupné účelové komunikace zcela bez právního významu.

K uvedenému odvolací orgán doplňuje, že účelovou komunikací je třeba hodnotit jako funkční celek (výsledné komunikační spojení by mělo tvořit logický a smysluplný celek s okolní sítí cest). Není přitom podstatné, zda součástí této komunikace je pozemek ve vlastnictví jiného subjektu než města Kroměříž (podle § 9 odst. 1 věta třetí zákona o pozemních komunikacích jsou účelové komunikace ve vlastnictví právnických nebo fyzických osob), rozhodné je, zda byly naplněny všechny znaky, s nimiž zákon o pozemních komunikacích a soudní judikatura spojuje vznik a existenci veřejně přístupných účelových komunikací, a to žádný z účastníků řízení nezpochybnil.

To, že na účelové komunikaci, která se nachází na pozemcích parc. č. 318, 319/1, 337/6, 319/2 v katastrálním území Drahlov u Jarohněvic a na pozemku parc. č. 757 v katastrálním území Jarohněvice, platí obecné užívání ve smyslu § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích (jedná se tedy o veřejně přístupnou pozemní komunikaci se všemi důsledky z toho vyplývajícími) ostatně dokumentuje i shora uvedené stanovisko města Kroměříž, dle kterého je uvedená komunikace využívána občany, motorovými vozidly, motocyklisty, cyklisty; zároveň ji k dopravní obsluze zemědělských pozemků využívá i společnost Lukrom plus, s.r.o.

Pokud město Kroměříž ve svém vyjádření poukázalo na to, že by zrušení předmětného železničního přejezdu obchodní společnosti Lukrom plus, s.r.o. zkomplikovalo a prodražilo obsluhu zemědělských pozemků, odvolací orgán uvádí, že účastník řízení má právo brojit proti navrhovanému zrušení železničního přejezdu pouze v tom rozsahu, v jakém ho rozhodnutí ve věci nebo jemu předcházející řízení může zkrátit na jeho hmotných či procesních právech. Nemůže se stavět do role univerzálního ochránce zákonnosti a hájit práva třetích osob, to mu nepřísluší.

Správní orgán však zatížil výrok a výrokovou část napadeného rozhodnutí určitými nesprávnostmi, a to když ve výroku jednoznačně neidentifikoval umístění rušeného železničního přejezdu P7314 a nadbytečně popisoval jiné vhodné trasy, kterými má být stávající komunikační spojení přes rušený železniční přejezd nahrazeno, a ve výrokové části v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu neoznačil účastníky řízení podle § 27 odst. 1 tohoto zákona.

Odvolací orgán má za to, že tyto nesprávnosti výroku napadeného rozhodnutí nemají vliv na meritum věci a ani na zákonnost nebo správnost vydaného rozhodnutí. Rozhodně se jedná o vadu, kterou lze napravit přímo v odvolacím řízení na základě spisového materiálu a podkladů shromážděných v průběhu řízení na prvním stupni. Takový postup je dle jeho názoru i v souladu s § 6 odst. 2 správního řádu, obzvláště když doplňování důkazního řízení není ve shora uvedené věci třeba a změna výroku napadeného rozhodnutí byla provedena především z důvodu právní čistoty a lepší srozumitelnosti tohoto rozhodnutí.

Vypořádání odvolacích námitek:

To, že je přejezd P7314 užíván občany, motorovými vozidly, motocyklisty i cyklisty a dopravní obsluhou obhospodařující okolní pozemky, nepovažuje odvolací orgán vzhledem k existenci dostupné objízdné trasy a přes přejezd s vyšším stupněm zabezpečení za důvod, proč by nemohl být tento železniční přejezd zrušen, zvláště v případě, že jsou pro zrušení přejezdu naplněny všechny zákonem stanovené podmínky.

I soudní judikatura dovozuje, že zásah do práv dotčených osob je za určitých podmínek přípustný a není důvodem, proč by nemohl být železniční přejezd zrušen.

Z rozsudku Krajského soudu v Brně, č.j. 30 A 18/2019-85 ze dne 18. 2. 2021, který se sice ještě vztahuje k předchozí právní úpravě rušení přejezdu, nicméně již posuzuje a porovnává naplnění podmínek pro zrušení přejezdu v souladu s novou právní úpravou podle § 37a zákona o pozemních komunikacích lze uvést k věci pro názornost následující argumentaci:

Soud ve shodě se správními orgány považuje obslužnost pozemků v dané lokalitě i po zrušení předmětného přejezdu za dostatečnou. Zrušením přejezdu nedejde k neúměrným nákladům na obsluhu přilehlých pozemků. Díky blízkosti dalších dvou železničních přejezdů nebudou nové trasy k pozemkům v blízkosti rušeného přejezdu neúměrně prodlouženy. Zrušením přejezdu nedejde ani ke znemožnění přístupu k pozemkům, což je zřejmé z map založených ve správním spise. Existence rušeného přejezdu tak nepředstavuje nutnou a ničím nenahraditelnou komunikační potřebu. Žalobkyně ostatně ani nic takového netvrdila ani neprokazovala. Její námítky směřovaly k tomu, že zrušením přejezdu bylo zasaženo do jejích práv. K tomu je nutné konstatovat, že skutečnost, že bylo určitým způsobem zasaženo do práv žalobkyně, neznamená, že nemohlo být rozhodnuto o zrušení přejezdu. Na správních orgánech bylo, aby posoudily přiměřenost takového zásahu, což ve svých rozhodnutích řádně učinily. Konstatovaly, že se v blízkosti rušeného přejezdu nacházejí další

dva železniční přejezdy, které lze využít k přístupu k pozemkům nacházejícím se podél trati. Zásah do práv žalobkyně, resp. ostatních vlastníků pozemků v blízkosti rušeného přejezdu poměříly správní orgány s náklady na údržbu a provoz přejezdů (tj. důvody uváděnými osobou zúčastněnou pro zrušení přejezdu) a uzavřely, že s ohledem na blízkost objízdných tras lze daný železniční přejezd zrušit.

Návrh odvolatele, aby si správní orgán vyžádal vyjádření osadního výboru Drahlav, je nedůvodný s ohledem na to, že osadní výbor není účastníkem tohoto řízení. Okruh účastníků je vymezen přímo v zákoně, kdy podle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích účastníkem řízení o povolení zrušení přejezdu je vlastník pozemní komunikace, vlastník dráhy a obec, na jejímž území se rušený přejezd nachází, a ti byli správním orgánem řádně vyzooměni.

Jako nedůvodnou shledal odvolací orgán i námitku odvolatele, že v roce 2018 proběhla rozsáhlejší stavební údržba mostu ev. č. M21, který spojuje obec Drahlav přes uvedený železniční přejezd se silnicí II/432 mezi Jarohněvicemi a Šelešovicemi, a že zrušením železničního přejezdu by byl znemožněn městu Kroměříž přístup a příjezd k uvedenému mostu zejména k provádění stavební údržby, rekonstrukcí a jeho oprav, protože jediná příjezdová komunikace ve vlastnictví města Kroměříže je účelová komunikace na parc. č. 319/1 v katastrálním území Drahlav u Jarohněvic vedoucí od zmíněného železničního přejezdu po most ev. č. M21.

K této námitce odvolací orgán konstatuje, že trasa přístupu k opravenému mostu ev. č. M21, kterou ve své námitce uvádí odvolatel, není jedinou trasou k tomuto mostu. Odvolatel má možnost přístupu k mostu i přes navrhovanou objízdnu trasu po silnici II/432. Argument, že v případě účelové komunikace na parc. č. 319/1 v katastrálním území Drahlav u Jarohněvic se jedná o jedinou příjezdovou komunikaci ve vlastnictví odvolatele, zde neobstojí, jelikož ke zmíněné účelové komunikaci na parc. č. 319/1 v katastrálním území Drahlav u Jarohněvic se lze dostat pouze přes komunikaci na parc. č. 322, kterou však již město Kroměříž nevládní a jejím vlastníkem je Česká republika. Při využití navrhované objízdny trasy se jedná o obdobnou situaci, kdy musí odvolatel k mostu rovněž přes veřejně přístupnou účelovou komunikaci, kde je rovněž vlastníkem stát, navíc účelová komunikace na parc. č. 757 v katastrálním území Jarohněvice sousedí s další komunikací ve vlastnictví odvolatele na parc. č. 319/2 v katastrálním území Drahlav u Jarohněvic. Tvzení, že se jinudy odvolatel ke své nemovitosti nedostane, protože na objízdny trase není vlastníkem účelové komunikace vedoucí ke zmíněnému mostu, je sice pravdivé, nicméně s přihlédnutím ke statutu této komunikace jako veřejně přístupné účelové komunikace ji ve smyslu § 19 zákona o pozemních komunikacích může užívat každý bez omezení, tedy i odvolatel. Přístupová cesta k nemovitosti odvolatele je tak zajištěna. Jedná se sice o trasu delší vzdálenosti, nicméně stále je zachována podmínka přístupnosti vlastníka k jeho nemovitosti. Rovněž z hlediska bezpečnosti je pro případné uživatele dosavadního přejezdu vhodnější využít trasu s přejezdem s vyšším stupněm zabezpečení.

K námitce odvolatele, že správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí nechal namítané skutečnosti dostatečně v úvahu, odvolací orgán poznamenává, že správní orgán postupoval v souladu s aktuální právní úpravou v zákoně o pozemních komunikacích, kdy je tento povinen respektovat zákonem stanovené podmínky uvedené v ustanovení § 37a zákona o pozemních komunikacích, a pokud jsou tyto splněny, musí rozhodnout o zrušení železničního přejezdu.

V předchozí právní úpravě absentovalo ustanovení přesně stanovující mantinely pro rozhodování o zrušení železničního přejezdu, proto byl na straně správního orgánu vydávajícího rozhodnutí ve věci prostor pro správní uvážení. Současná úprava však tyto podmínky přesně konkretizuje a správní orgán je musí při rozhodování akceptovat a nemůže se od nich, pokud jsou naplněny, libovolně odchýlit.

Byť odvolací orgán chápe postoj odvolatele i vzhledem k předchozí zákonné úpravě, přesto ho musí upozornit na existenci odlišností v nové právní úpravě v zákoně o pozemních komunikacích, která vymezuje, za jakých podmínek může být přejezd zrušen, a že je jimi správní orgán při tvorbě rozhodnutí vázán. S ohledem na uvedené nedošlo podle odvolacího orgánu k porušení jedné ze základních zásad správního řádu – zásady legitimního očekávání (§ 2 odst. 4 správního řádu) právě z důvodu existence nové právní úpravy a tedy i nové rozhodovací praxe v této oblasti.

K vyjádření odvolatele ze dne 4. 2. 2022 se správní orgán vyjádřil sice stručně, a v rámci budoucí praxe by bylo více než vhodné své zdůvodnění podrobněji rozvést, nicméně upozornil na podstatnou a zásadní skutečnost, a to přípustnost objízdny trasy a tedy možnosti přístupu vlastníků k nemovitostem i možnosti objíždky ze strany veřejnosti, a to opětovně s ohledem na novou právní úpravu, kterou je při svém rozhodování vázán.

Závěr odvolacího orgánu:

Vzhledem k tomu, že jen výrok rozhodnutí, na rozdíl od ostatních částí rozhodnutí, v sobě nese autoritativní úpravu práv a povinností (představuje projev vůle správního orgánu, který je schopen vyvolat přímé právní účinky a působit na právní vztahy) a je pro účastníka řízení závazný, odvolací orgán přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí, tedy k postupu podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Podle tohoto ustanovení nelze změnu v rozhodnutí provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. V daném případě však tato skutečnost nastat nemůže, neboť odvolací orgán svým rozhodnutím v podstatě pouze upřesnil a doplnil výrokovou část napadeného rozhodnutí na základě údajů vycházejících z předloženého spisu. Podle § 90 odst. 3 správního řádu nemůže odvolací orgán změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. S ohledem na to, že v daném případě nenastala ani jedna z výše popsaných situací, odvolacímu orgánu nebránila žádná překážka k provedení změny napadeného rozhodnutí.

S přihlédnutím k tomu, že napadené rozhodnutí je jinak v souladu s právními předpisy a současně není v rozporu s veřejným zájmem a vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. že jej změnil a ve zbytku podle § 90 odst. 5 správního řádu napadené rozhodnutí potvrdil.

Na závěr odvolací orgán upozorňuje na to, že napadené rozhodnutí ve znění tohoto rozhodnutí nenahrazuje povolení stavebně technické úpravy komunikace a svislého dopravního značení v místě rušeného železničního přejezdu.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

otisk úředního razítka

Mgr. Petra Šohajková
referent odboru dopravy a silničního hospodářství
(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Rozdělovník:

Odvolatel:

Město Kroměříž, IČO: 00287351, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž, zastoupeno Městským úřadem Kroměříž, odborem právním, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž - DS

Účastníci řízení:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1, Oblastní ředitelství Ostrava, Muglinovská 1038/5, 702 00 Ostrava – DS

Město Kroměříž, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž, zastoupeno Městským úřadem Kroměříž, odborem služeb,
Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž – DS

Po nabytí právní moci:

KUZK ODSH

Městský úřad Kroměříž, odbor občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství